

opusdei.org

Japan: 45 år av ett utbildningsäventyr

I Japans östra del, mellan Osaka och Kobe, befinner sig staden Ashiya. Där föddes Opus Deis första japanska kooperativa verk, Seido Language Institute.

2005-06-04

I Japans östra del finns på 900 meters höjd en pittoresk nationalpark som gränsar till staden Kobe, Rokko-bergskedjan. På en av dess utlöpare ligger staden Ashiya, på samma avstånd från de stora städerna Osaka och Kobe. Eftersom den har bra

kommunikationer både per landsväg och järnväg, är staden känd i turistbroschyrerna som ”den lilla stora staden”, och det var här som Seido Language Institute, ett Opus Deis kooperativt verk, föddes.

Seido, vilket på japanska betyder ”Andens väg” eller ”Dygdens väg” hade sitt första säte i ett typiskt japanskt hus, med pappväggar och rum där golven gjorts av tatami, flätade vasstrån. Över ingången kunde man på en skylt läsa: “Seido Akademin”, Seido Juku på japanska. Efter några få år uppgick eleverna till 200 och det blev nödvändigt att bygga en ny lokal som kunde rymma upp till 600 studenter. Detta nya säte invigdes på hösten år 1962 och bar för första gången namnet Seido Language Institute, på engelska, och Seido Gaikokugo Kenkyusho, på japanska.

Från första början var Seido Juku ett tydligt solidariskt verk. Man ville här tjäna det japanska samhället på det sätt som de första medlemmarna i Opus Dei som kom till soluppgångens land hade tänkt sig. När de beslöt sig för att starta Seido var de medvetna om att det rörde sig om ett utbildningsprojekt som skulle lösa många personers problem. Japan befann sig då i full expansion vad gäller affärsverksamhet och det var i det nya socioekonomiska sammanhanget viktigt att kunna språk för ett folk som inte kunde använda sig av sitt eget språk och skrift för att kommunicera med andra länder. ”När vi japaner vill studera engelska”, kommenterar Akihiro, f.d. elev vid Seido language Institute, ”brukar vi få problem med ordförrådet. Om det finns någon likhet mellan de två språken, så är det rena tillfälligheten. Till detta kommer att grammatiken är mycket annorlunda, och därför brukar det

vara en ganska svår uppgift att lära sig detta språk.” Eftersom initiativtagarna ansåg att det skulle vara till nytta att starta ett språkinstitut, satte man igång med att skapa det. Man började med att utbilda lärare och se till att alla specialiserade sig i de mest avancerade metoderna vid språkinlärning.

Efter att man arbetat några år på detta sätt, beslöt sig Seidos direktion för ett djärvt och revolutionärt initiativ: man ville göra ett eget system för inlärning av språk. Målet var att lyckas finna en heltäckande metod som skulle passa det japanska språkets egenheter. ”Det första resultatet av denna ansträngning”, påminner sig David Sell, en veteran vid Seido och språklärare, ”var en liten bok på några få sidor. Den hette ‘Pronunciation Drills for Japanese Speakers’. Med tiden växte den i omfång och blev den nuvarande

‘Pronunciation Manual’ som har getts ut och sålts i mer än en miljon exemplar”. Hur som helst, det mest talande faktum för denna djärva idé framgång är antalet skolor och universitet som använder Seido-systemet. Fram till dagens datum uppgår de till 600.

Seidos lärare ägnade mycket tid och många ansträngningar åt att utarbeta Seido-systemet. Som vanligt är när man påbörjar ett projekt utan att ha varken pengar eller material, var svårigheterna många i början: ekonomiska, materiella, osv. Bland hindren man var tvungen att överkomma var ett av de mera lustiga när man skulle spela in kassetter. Några lärare beslöt att man skulle spela in några kassetter så att eleverna skulle lära sig att uttala engelskan bättre. Men även om det var en bra idé ur utbildningssynpunkt, var den inte lätt att utföra. ”På den tiden hade vi

inte så moderna apparater som idag. För att inte ljud från yttervärlden skulle filtrera in på banden, beslöt vi oss för att vänta till natten för att under nattens tystnad kunna spela in banden som skulle vara modell för de andra”, påminner sig professor Sell.

År 1971 övergick språkinstitutet till att utgöra en del av ett nytt utbildningsinstitut som fick namnet “Seido Foundation for the Advancement of Education”. Stiftelsen erkändes av Hyogos länsstyrelse som allmännyttig. Stiftelsen omfattar också ett bokförlag och Okuashiya Study Center, som är ett centrum som ägnar sig åt att organisera seminarier, symposier och konferenser, inte bara för lärare och elever vid Seido. Det uppstod som ett centrum öppet för andra skolor och universitet. Samma år avslutade man ett bygge om fyra våningar, med

fjorton skolsalar och ett språklaboratorium med 70 platser, som utgör Seido Language Institute's huvudsäte.

Med tiden har Seido Foundation tagit initiativet till andra utbildningsprojekt i olika delar av landet. Ett av de viktigaste är Seido Gakuen, en juridisk person som har upprättat olika grundskolor i provinsen Nagasaki. Tack vare den erfarenhet man skaffat sig vid Seido, förvandlades dessa skolor till pionjärskolor för utbildning i engelska till yngre elever.

En av dessa skolor, Seido Mikawadai, öppnade portarna år 1981. Till att börja med hade det fem professorer och omkring hundra elever som var fördelade på fyra kurser. Nu uppgår eleverna till trehundra och lärarna till ett tjugotal. En av Seido-institutets utbildningsidéer är att låta föräldrarna delta i sina barns

utbildning. Inte bara föräldrarna i Seido Mikawadai utan även i andra skolor, har hjälpt till mycket frikostigt. En del ekonomiskt, andra genom att syssla med skötseln av byggnaderna. Ett stort antal föräldrar samarbetar i olika fritidsaktiviteter. The Open School, till exempel, skulle kunna vara symbolen för denna samarbetsanda mellan föräldrar och lärare. En sådan "Öppen Dag" har man en söndag på våren och en på hösten. Det är en dag då nästan alla föräldrar kommer till skolan. Det är en alldeles särskild dag, där man visar sin tacksamhet och att man står eniga. Föräldrarna kan till exempel gå in i skolsalarna medan undervisning pågår och se hur deras elever lär sig i skolan.

Den höga kvaliteten i det program som Seido utarbetat har blivit officiellt erkänd av Japans regering. På 1990-talet inbjöds Seido Language

Institute, tillsammans med andra utbildningsinstitutioner som åtnjöt högt anseende, att vara med och bilda "Japan Association for the Language Education", som under Utbildningsdepartementets överinseende uppmuntrar och kontrollerar utbildningsstandarden och den pedagogiska nivån på språkinstituten och språkskolorna. Den största glädjen, det bästa priset som man fått under de 45 år man arbetar i Japan, har emellertid varit att se hur många elever och vänner som har kommit till tro på Kristus genom lärarpersonalens vittnesbörd.

Kiyoyuki Fuwa lärde känna Seido i slutet på 60-talet, kort innan han avslutade sina universitetsstudier, och historien han kan berätta är bara en av många. "Jag blev mycket förvånad över den goda studieatmosfären och hur enkelt man bemötte mig", berättar Kiyoyuki, "och framför allt vilken

glädje som rådde i detta hus. Det var så behagligt att vara där att jag följande år ansökte om att få studera där och skrev in mig på en kurs i engelska. Förutom språkstudier fick jag lära andra saker som helt ändrade mitt livs inriktning. Jag lockades av lärarnas exempel och började intressera mig för den religion som de utövade och som jag förstod låg bakom glädjen som de utstrålade. Jag beslut att studera katekesen och senare fick jag trons gåva”. Kiyoyukis historia är en av de första i en lång serie möten med tron som skett vid Seido-institutet. En av de senaste är det som Suzuki, en student i Ashiya, påbörjat med en grupp vänner när han för några månader sedan började studera den katolska kyrkans katekes för att konvertera till katolicismen.

Bland andra kulturella initiativ som Seido Foundation utför finner vi Seidos bibliotek som fått ta emot

provinsregeringens och kommunen Ashiyas officiella erkännande. I framtiden vill detta projekt utveckla sig till att bli ett viktigt arkiv och en pedagogisk “think-tank” som specialiserar sig på att förmedla etiska och moraliska värden. Biblioteket har just börjat byggas men det går framåt: Många artiklar översätts till japanska om etiska frågor, man köper in internationella referensverk i utbildning, man öppnar en portal i Internet, organiserar en serie konferenser om bioetik och andra för den allmänna opinionen aktuella ämnen.
